

DE WEST-INDIËR.

DAGBLAD TOEGEWIJD AAN DE BELANGEN VAN
NEDERLANDSCH GUYANA.

ABONNEMENT: Per jaar f 20.
Per zes maanden f 12.
bij vooruitbetaling, alle drie maanden.

Uitgever Directie A. L. DE RANDAMIE.

ADVERTENTIES: elke regel f 0.25.
Zegskreef voor elke plaatsing f 0.75.

1863.

ZONDAG 16 AUGUSTUS.

No. 14.

Ingezonden

Nawoord.

Hulde aan den schrijver *Deingande* die in den *West-Indiër* van 5 Augustus j.l. te velde trok voor de billijke, doch voortdurend verkrachte regten der civiele geneesheeren alhier, en hem onzen dank betuigende voor zijn onpartijdig en rondborstig oogen; om zoowel het bestuur als de commissie van geneeskundig onderzoek en toezicht wakker te schudden, opdat zij waken en voldoen aan hunne verplichtingen, — zoo maken wij ZEd. loof beschieden onze bemerking, dat hij eenige belangrijke punten heeft over het hoofd gezien, die zeker nog sterker zullen spreken tegen het onbillijke der uitoefening van civiele geneeskundige praktijk, door HH. Officieren van gezondheid.

Gedekt onder ons wapen, nemen wij alzoo de vrijheid, die punten aan te voeren, in de overtuiging, dat de schrijver van het aangehaalde stuk, ons zulks om het welzijn van niet eener zal tunden.

10. De civiele geneesheer wordt alhier op zeer hooge belastingen gesteld, waarvan de officie van gezondheid geheel vrij is, en wie dan het bestuur kan het befer weten, hoe zwaar drukkend die belastingen zijn?

Deze worden echter gewillig voldaan, omdat de geneesheer, daardoor, de verplichte bescher-

ming zijner regten als geneesheer en burger te zullen erlangen. Hierin schijnt hij echter te hebben gedwaald, waardoor hij groot nadeel moet ondervinden.

De eerste dier zware belastingen is die van het personeel; van f 60 en hooger wordt alhier de civiele geneesheer jaarlijks aangslagen. HH. offic. v. gezondheid zijn vrij, en belalen niets. Ja dit gaat onbillijk verder, want wanneer zij later alhier huwen, en hunne echtgenooten hebben vaste bezittingen, dan blijven zij toch, of hunne vrouwen vrij van personeele belasting, benevens die, welke bij andere burgers op vaste goederen drukken.

Is dat billijk? Is dat regt? Indien nu de wet offic. v. gezondheid toestaat, civiele praktijk uit te oefenen — hetgeen wij betwijfelen — behooren zij dan niet onder dezelfde verplichtingen te zijn, die aan de civiele geneeskundigen worden overgelegd, en is het niet de dure pligt van het koloniaal bestuur, dat het waken om, verbiedt de wet die uitoefening, dezelve legat te doen gaan en bij overzetting te stellen, en staat de wet het toe, dat dan HH. offic. van gezondheid voor dezelfde belastingen worden aangslagen als waarder de civiele geneesheer gedrukt gaat.

Hoe dit zij, er bestaan nu openlijke klagen tegen de plaats gevondene en nog plaats vindende handelingen. De verplichting rust dus op het Gouvernement deze zaak te onderzoeken, en naar bevind van zaken te handelen.

De tweede hooge belasting, waaraan de civiele geneesheer onderworpen is, is de rolplaat van f 32 en hooger voor het regt, om naar en rijtuig te mogen houden. Van deze belasting zijn HH. offic. v. gezondheid vrij, niettegenstaande eenige openlijk civiele praktijk uitoefenen.

Is dit billijk? Is dat regt?

De derde zware belasting, waaraan de civiele geneesheer aan onderworpen is, is de contributie voor de schutterij. Evenmin als de officier v. gezondheid wegens zijne betrekking schiedkundige diensten kan praesteren, evenmin kan zulks de civiele geneesheer doen, maar de laatste moet jaarlijks f 40 en hooger contributie betalen, de eerste is daar geheel van vrijgesteld.

De vierde zware drukkende belasting is het onrecht, waaraan de civiele geneesheer onderworpen is, en wij hopen dat het bestuur hiop gelieve te letten, daac deze belasting reeds op zichzelf voorkomen aanwijst, dat de uitoefening van civiele praktijk zonder patent, ongedorloofd en strafbaar voor de wet is. Deze belasting wordt nu voor den civielen geneesheer gegeven van f 40 tot f 100 s'jaars; hoe zwaar ook, hij voldoet er gewillig aan, want hij gelooft, — of liever hij geloofde ter gorder trouw, dat daardoor zijne regten als geneesheer, door den Staat zonde beschermd worden. Dat hij op die bescherming aanspraak mogt

maken is zeker, want die regten heeft hij van het Gouvernement en de Academie gekocht en betaald.

Woe! de civiele geneesheer, indien hij het waagde, zijne praktijk zonder patent uit te oefenen, zeker berokkende hem de plichtsvervolging der openbare magt, eene zware doch billijke straf, want de ontluiking van deze belasting, beschouwen wij als eene strafbare ontweering aan de maatschappij en hare burgers.

De HH. offic. v. gezondheid zijn nu niet alleen om hunne militaire betrekking hiervan vrij gesteld, maar niettegenstaande eenige zonder patent de civiele praktijk uitoefenen, schijnt de openbare magt die daarheen waken moest, dit niet te zien, of het partij lig en onbillijk te wilstukken.

Wij eindigen met de vraag: Is dat billijk, is dat regt?

Lancet en Co.

De schrijver van het stuk in de *West-Indiër* (d. 5 Augustus j.l.) is daartoe geleid, om de vele aanmerkingen die er zoowel van particulieren als geneeskundigen op het uitoefenen van civiele geneeskundige praktijk, door HH. officieren van gezondheid gemaakt werd, te verduidelijken; dat die uitoefening van een of meerdere doctoren alleen was uitgegaan, is eene dwaling. Hiermaalde malen en jaren lang bestonden daarvoor vele geruste klagen!

W. E. H. W.

Erik, de loods.

III.

Hij hield zich met de beide handen aan eene plank vast, en wilde juist zich geheel er op zwaaien, toen eene dreigende stem hem toeriep en beval terug te koeren.

De jonge Helgolander echter belachte de waarschuwing, en beantwoordde bedreigingen met bedreigingen.

»Erik, Frans, mijn God, Erik is er op uit, stotterde Doris, aan al hare leden bevende.

»Er op uit, waarheen?» vroeg Frans.

»Mijn zoon!» viel Marten hem in. »Erik is zoo goed een Helgolander als gij. De tijd van het gestrande schip heeft hem ook aangevuld. Hij is met de anderen uitgegaan, om te bergan.

»Hebt gij hem niet gezien?»

»Waarlijk niet?» vroeg Doris, en angstig drukte zij de hand op haar kloppend hart.

»Bij mijne zaligheid, een!» riep Frans uit en wierp ongerust zijn zuidwester op de tafel. »Dat had hij waarachtig wel achterwege kunnen laten. Wie gaat op zijnen trouwdrag op berged uit! Dat gaat waarlijk niet zamen. Waarom liet gij het toe, vader?»

»Omdat een waar Helgolander het geluk moet waarnemen als het in zijn bereik komt.

»Dat is zeker ook weder waar», zeide Frans, »en als hij zich goed gehouden heeft, dan kan hij misschien evenveel als ik medebrengen. Het was wel wat druk, de aandrang vrij groot en er zijn slagen gevallen, maar Erik is een kloeker vent; hij zal er zich wel doorredden.

Doris, die naar buiten was gegaan, keerde nu terug, met een ernstigen blik en met de bijl van Eriks broeder in de hand.

»Wat is dat?» vroeg zij zacht, met den vinger naar het bebloede werktuig wijzende.

»Hebt gij een zeehond doodgegaten: of... Frans, Frans! gij verbleekt. — Gij zult toch tegen niemand uwer medemenschen de bijl opgeheven hebben?»

Frans poogde te lagchen. Hij wrong met zacht geweld de bijl uit de handen zijner schoon-zuster, terwijl hij zeide: »Wees gerust, kind-lief! Op zee leeft men niet altijd zoo stil en vreedzaam als te huis. Daar heeft men dikwijls zijne eigene huid te weeren, en wie niet toestaat, die wordt geslagen. Het bloed, dat aan deze bijl kleeft, wil ik voor iederen regter verantwoord, dus ook voor u, lieve Doris! Ik heb nieuand doodgegaten, maar dat een vermetele khaap van jaag een paar vingers minder dan gisteren heeft, wil ik juist niet betwisten.

Terwijl Doris haren schoonbroeder noch met een verwijtenden blik aanzag, ontstond er buiten een, luid klagend gemanter, dat steeds nader bij het huis kwam.

Marten zag uit het venster — een troep jonge mannen, door weenede vrouwen en meisjes en schreeuwende kinderen vergezeld, kwam langzaam nader met eene draagbaar.

Nog eenige seconden en de grijze loods zag, van smart overmeesterd, schier bewusteloos neder.

Zijn zoon Erik, doodelijk afgemat, en bevende van hevige koorts, kon zijn vader niet eens de hand toesteken.

Zijn rechterarm eindigde, in eenen mismaakten stomp, door het gloeiende ijzer veroorzaakt, waarmede men het bloedverlies had gestopt.

Toen de arme Doris haren verminkten man zoo nabij den dood gewaar werd, beroofde de vreeselijke schrik haar niet, gelijk men zou verwacht hebben, van hare krachten, veelmeer

bereikte de moed der vrouw, gelijk men dit dikwijls gebeuren ziet, zijn hoogste graad.

Zij vatte den verminkten arm en riep met de stem eens regters den insgelijks nader tredenden Frans toe:

»Kunt gij ook thans voor elken regter verantwoord, wat gij gedaan hebt? Ongelukkige! gij hebt uw broeder verslagen.»

Een angstig, drukkend zwijgen heerschte er bij deze beschuldiging onder de omstanders.

De jonge, voorbarige Helgolander stond met knikkende knieën, zijne tanden klapperden hoorbaar op elkander.

Zijne rechtschapenheid verbood hem de heillooze daad te loochenen; het berouw deed, hij hield oogenblikkelijk het vaste besluit opkomen, van dit oogenblik af de trouwe boeshermer en vader van het geheele gezin te zijn.

Niet met woorden, maar met bliken smeekte hij den doodelijk afgematten broeder om vergiffenis, die deze hem met een flauwen drukmat de linkerhand te kennen gaf.

»Doris, arme Doris!» zeide Frans, thans tot zijne schoonzuster, »de arme gewonde heeft mij vergeven; wilt gij mij nu nog ontvlugten, als verhiaten, als zij nieuwsgierig den verminkten arm des vaders beschouwden.

En hij den eenwigen God, het gebeurde midden onder het wildste tumult, in diepen donkeren nacht.

Doris weende.

De heele tranen verzachten hare smart, en maakten haren zoo diep gekrenkten geest weder voor zachtere aandrangen vatbaar.

Zij gaf haren schoonbroeder de hand, en trachtte zelfs den verpletterden ouder man door een vriendelijk woord weder op te beuren.

»Verdedigt gij thans ook nog het heilloos borgen van gestrande schepen?» vroeg zij op zacht verwijtenden toon.

»Arm kind!» zeide de grijsaard zijn hoofd onthlootende, gij hebt regt, jammerend hemelwaarts te zien, maar veroordeel, in uwe smart de zegenigen niet, waarvan uwe voorzaten sedert eeuwen geleefd hebben. Het gebruik is mij heilig, schoon ik de misbruiken afschaf, maar uimmer zal ik stemmen voor de afschaffing van een gebruik, dat ons steeds moedig en vrij doet blijven. — Zonder geborgen goed, lieve dochter! zonden wij boeien moeten dragen, en boeien zijn veel pijnlijker dan zware wonden.

Doris zweeg.

Frans zorgde met kindertlijke liefde voor alle gemakken van den door zijne drift verminkten broeder, en hield getrouw wat hij zich zelve beloofd had.

De sterke natuur van Erik deed hem spoedig herstellen; de liefde tot Doris vpraange namde zijn leven, dat hij, voor de zepdienst ongeschikt, misschien meer genoot dan honderd anderen.

Na eenige jaren speelden bloeiende kinderen om hem heen, aan wie hij dikwijls de geschiedenis dier ongelukkige berging moest verhalen, als zij nieuwsgierig den verminkten arm des vaders beschouwden.

Marten leefde ook nog een paar jaren; en toen hij stierf, zeide hij nog met eene slamelende stem tot zijne kinderen en kindskinderen:

»Stemt nooit er in toe, dat het bergan worde afgeschaf; het is een oud en eerwaardig regt, goed en zeker. Maar als een uwer kinderen juist zijnen trouwdrag viert, al stranden dan ook alle koopvaardij schepen van Engeland, blijft dan op het land en neemt uw vermaak. Zulk eene scheiding brengt geen geluk aan; maar het bergan is goed.

(O.)

Verzonden is Z. Exc. de Gouverneur van de Surinamse Vice-admiral. Hij vertoont daar de Commewijne en Cottica tot het doen eener inspectie. Z. Exc. is vergezeld door de HH. Mr. C. H. IMMERZEEL, Administrateur van Financien, E. J. SLENGARDE, Inspecteur der domeinen enz., F. A. C. DUMONTIER, Offic. van Gez. 4e. klasse en J. F. A. CATEAU VAN ROSEVELT, waarn. Chef van het Bouw-Departement en heden avond alhier geretourneerd.

De Pruisische Kroonprins en de Koning.

Wij vinden in de Ill. London Times van 18 Julij II. het volgende artikel, waarvan wij onzen lezers hierbij eenig vertaling aanbieden.

De Sud-Deutsche Zeitung deelt den volgende korten inhoud mede eener correspondentie, welke tusschen den Kroonprins en den Koning heeft plaats gehad.

De eerste brief is van den Prins aan den Koning, en geschreven den 31 Mei, vóór dat de Prins de militaire toer deed, tijdens welke hij aan den gemeenteraad te Dantzig zijne afschieting te kennen gaf over de rigting door het Ministerie gevolgd. De brief luidt o. a.:

„Uitlatingen door U onlangs in mijne tegenwoordigheid gebezigd, betreffende de mogelijkheid om Uwe beschikkingen met geweld aan het land op te dringen, noodzaken mij over dat onderwerp mede te spreken. Toen ik aan het kabinet Anderswilt zijn ontslag gaaf ziedet gij mij dat ik, meer liberaal zijnde dan U, thans eene gelegenheid had bekomen, om de gewone rol van een Kroonprins te vervullen en aan Uwe Regering hinderpalen in den weg te leggen. Op dat tijdstip beloofde ik U mij op den achtergrond te houden en stil te blijven en geene oppositie te voeren. Daar het mijne stellig voornemen is mijne belofte te houden, zoo gevoel ik het mijne mijne plicht te zijn tot U particulier te spreken. Ik spreek U, waarde Vader, de wet niet te schenden op de wijze zoo als gij ter loops hebt aangevoerd. Niemand weet beter dan ik, dat voor U een eed eene heilige zaak is, waaromtrent men niet ligtvaardig mag zijn. Doch de positie van een Souverein met betrekking tot zijne Ministers is soms zeer moeilijk. Bekwaam als zij zijn in de kunst der advocaten, en vlug met het interpreteren, weten zij wel hoe een maatregel als schoon en noodzakelijk voor te stellen en een Souverein langzamerhand met kracht op een pad te brengen, geheel verschillend van dat, hetwelk hij voornemens was te bewandelen. De belangstelling echter, welke ik voor Uw geluk gevoel en de overtuiging dat het ernstig in gevaar is gebracht, leiden mij enz.

Hierop volgt het antwoord des Konings: „Gij zegt niet voornemens te zijn eenige oppositie te voeren. Alsdan moet gij niet zeer voorzigtig geweest zijn. Oppositie, redevoeringen aan U zijn verspreid geraakt en hebben haar weg tot mij gevonden. Nu hebt gij gelegenheid om dit goed te maken door U op eene andere wijze te verklaren en de Progressisten te laten varen en nu de Conservativen het hof te maken. Het decreet van Junij bevindt in overeenstemming zijnde met het charter en meer bijzonder met de 9de. clausule, zal bij den Landdag overgelegd worden. Dat decreet, wel verre van die enormiteit te zijn zoo als gij zegt, had in den vorm eener wet, reeds onder het vorige Liberaal Kabinet behooren te zijn voorgedragen; want op deze voorwaarde alleen, bekrachtigde

ik de wet tot bescherming der drukkerijen tegen de surveillance en de bemoeijingen der politie.” Den 3 Junij deende de Kroonprins een protest tegen het charter op de pers, was gericht aan Herr von Bismarck, met het verzoek tevens om het aan het Kabinet mede te deelen. In dit protest, in trotsche en hooghartige taal geschreven, drukt de Prins zich aldus uit:

„Ik acht de handelingen van het Kabinet te zijn, de onwettig en nadeelig voor den Staat en de dynastie. Ik verklaar dat de maatregelen mijn wensch en buiten mijn weten genomen is; en ik protesteer tegen alle gevolgtrekkingen en toeschrijvingen, welke mogelijk zullen gegrond worden op mijne betrekking tot den Raad van State.

Den 4. Junij schreef de Prins voor aan den Koning, daarbij in krachtige taal vermeldende, dat het charter verkracht en ter zijde gesteld was in de zaak van het decreet op de pers. Welligt zou men de woorden van het Charter doen overeenstemmen met den maatregel, doch hij moest om constitutioneel te zijn aan de goedkeuring van het Parlement zijn onderworpen. Den 5. Junij hield hij het welbekende adres te Dantzig. Daarop volgde een brief van den Koning waarbij de Kroonprins in onafgemeten termen berispt wordt en een vlamdijks desavens van al wat in de dagbladen vlamdijks berispt was wordt bevolen. De brief verzoekt den Prins tevens, zich te onthouden dergelijke verklaringen te durven wagen. Mogt dit echter op nieuw gebeuren, dan stude hij naar Berlijn worden teruggeroepen en afschieten uit zijne betrekking ontslagen en van zijn kommando ontheven worden.

De Koning was aanvankelijk gezind dwangmaatregelen te nemen, doch het kabinet, hoewel eerst evenzoo gestemd, adviseerde den Koning eindelijk om het van zijn zoon te verzoeken. Ten het antwoord door den Kroonprins aan den Koning gezonden, ontleenen wij de volgende gevoelens:

„Het door mij te Dantzig uitgesproken adres is het resultaat van kalme overweging. Reeds lang was ik het aan mijn geweten en aan mijne positie verschuldigd om ten aanhoore der wereld eene meening te belijden, waarvoor de waarheid zich van dag tot dag bij mij heeft versterkt. Alleen de hoop om ten laatste in staat te zijn te kunnen vermijden mij in oppositie te stellen, smoorde de waarschuwingen mijner inwendige stem. Nu echter, heeft het Ministerie, mijne onderscheidene inzichten ignorérende een stap gedaan, welke mijne toekomst en die mijner kinderen in gevaar brengt. Ik zal voor mijne toekomst even moedig strijden, als gij, waarde Vader, doet voor dat wat gij Uwe eigene regten acht. Ik kan niets intrekken van hetgeen ik gezegd heb. Al wat ik doen kan is mij rustig te houden. Wenscht gij mij dit te doen, dan leg ik hierbij mijne commissie in het leger en mijne plaats in den Raad van State aan Uwe voeten neder. Ik verzoek U mij een verhoor plaats aan te wijzen, of te veroorloven een verhoor voor mijzelf, of in Pruisen of in het buitenland, te kiezen. Als het mij niet vergund is mijne meening te uiten, dan moet ik natuurlijk wenschen mij geheel aan de slag der politiek te onttrekken.”

Deze brief schijnt een magtigen invloed op den Koning gemaakt te hebben; nog kort te voren had hij Herr von Bismarck verboden het protest van zijn zoon aan het Ministerie voor te leggen; nu poogde hij als het eerste en eenige doel zijner staatkunde, om den Prins tegen te houden, op den weg dien hij had ingeslagen. Hij schreef hem een vriendelijk brief, zeggende dat hij welkom was om zijne meening aan zijn Vader te openbaren, doch de stipste

geheimhouding jegens alle andere moest bewaren, tenzij hij inderdaad zich de straf wilde berokkenen, welke hem voor het hoofding. Ook hij de (de Koning) had een geweten. Het antwoord van Herr von Bismarck aan den Kroonprins liet hem zich wachten. De Berstomminister schrijft:

„Uwe Koninklijke Hoogheid is in eene positie die ons tusschen ons en de toekomstig te maken. De Ministers zullen echter volharden tot bereiking van het groote doel, waarmede zij zich vereenzelvigd hebben. Zij zijn slechts de totjale en gehoorzame dienaren des Konings. Ook zij, hebben een geweten, enz.”

Hiermede is de correspondentie geëindigd, en men voegt er bij dat de Prins in deze zaak niemand anders dan zijne gemalin geraadpleegd heeft.

Men schrijft uit Londen:

Door de anti-Unionisten alhier worden thans de meest ijverige pogingen aangewend om de motie van den heer Roebuck ten gunste van de erkenning der Zuidelijke Staten in ons parlement te doen zegevieren. Lord Palmerston heeft er gisteren avond in toegestemd de verdaagde discussie omtrent die motie a. s. Maandag te hervatten en de kamphoofden van het Zuiden hopen in dien tusschen tijd alle hinderpalen, die het succes daarvan bemoeijelijken, uit den weg te kunnen ruimen. Men tracht onze ministers te bewegen den heer Roebuck niet tegen te werken en men bedient zich tevens van intrigues om de leden van het Lagerhuis welke niet gezind zijn van het beginsel van neutraliteit af te wijken, ten gunste van het Zuiden te stemmen. Velen gelooven intusschen niet, dat al die manoeuvres iets zullen baten en het zal hen volstrekt niet verwonderen wanneer de heer Roebuck, niettegenstaande hij eene sterke partij aan zijne zijde heeft, eene bepaalde nederlaag lijdt. Het kan intusschen niet worden ontkend, dat er binnen zoowel als buiten ons Parlement zeer vele warme vrienden van het Zuiden gevonden worden. De Zuidelijke Staten als onafhankelijk wilde erkennen. Het meest gunstige oogenblik voor die erkenning, zeggen zij, is nu gekomen, want het is duidelijk genoeg gebleken, dat het Noorden nimmer het Zuiden zal kunnen onderwerpen. De Noordelijken hebben integendeel thans werk genoeg om hunne eigene haardsteden tegen de zeggende legers van het Zuiden te verdedigen. Maryland en Pensylvanie, de meest getrouwe Unie-staten, zijn gedeeltelijk in handen der rebellen, terwijl ook Washington ieder oogenblik dreigt door hen te worden bemagtigd. Wij hebben daarbij de zekerheid dat keizer Napoleon zich in dien gewichtigen stap met ons zal vereenzamen en het dus de plicht onzer regering is niet langer te dralen, maar nu tot de erkenning te besluiten en dus een einde aan dien wreeden en barbaarschen oorlog te maken. Zie, dat zegt men, en oppervlakkig beschouwd zijn die argumenten zeer juist en is het niet te verwonderen dat zij bij velen weerklank vinden. Het komt mij evenwel voor, dat onze regering er zich niet mede zal vereenigen en vooral nog tot geene erkenning of bemiddeling gezind is. De redenen die haar van dien stap terughouden zijn, duikt mij, duidelijk genoeg. In de eerste plaats is het alles behalve zeker dat de erkenning der Zuidelijke Staten tot vrede zou leiden. Het is integendeel meer waarschijnlijk dat daardoor de verhillering van het Noorden zou toenemen en de Unie met dien noodige energie zou optreden. Een oorlog met ons land zou ongetwijfeld het gevolg van wezen en het lijden onzer arbeidende klassen in de katoendistricten zou dan nog veel erger zijn. Daarbij is onze regering er niet erg op gesteld om met Frankrijk gezamenlijk te intervenieren. China, Syrie en Mexico hebben ons bezeten, hoeveel vertrouwen wij in zulke gevallen op Frankrijk kunnen stellen. Ook zou het volgens onze staatsinstelling eene schending van het volkenrecht zijn de Zuidelijke Staten als onafhankelijk te erkennen, zoo lang de staat waarvan zij vroeger een integreerd deel uitmaakten, den strijd voor hunne onderwerping niet heeft opgegeven. De Zuid-Amerikaansche republieken worden ook eerst door onze regering erkend, nadat Spanje veertien jaren lang had getracht ze te onderwerpen en eindelijk door waar hoogstwaarschijnlijk het de Staten er eindelijk in zullen slagen hunne onafhankelijk-

heid te bewerken, doch het is voor het oogenblik nog niet zeker dat zij thans in staat zijn op den door te landhaven, en deze zekerheid is eene der eerste condities die men op erkenning als eene onafhankelijke mogendheid aanspraak kan doen maken.

Uit Parijs wordt het volgende gemeld:

Wanneer de keizer ook al aan den heer Roebuck mag verklaard hebben, dat hij altijd dezelfde bedoelingen heeft als vroeger wat betreft de bemiddeling in Amerika, zoo zou men toch ten onregte daaruit afleiden, dat de Zuidelijke Staten spoedig door Frankrijk zullen worden erkend. De vrienden van het Zuiden, die hier wonen, geven aan hetgeen zij hopen wat al te veel den vorm van waarschijnlijkheid, wanneer zij de confederatie reeds als erkend beschouwen. Ik zeg niet, dat de keizerlijke regering geen sympathie heeft voor het Zuiden; maar wij weten, dat de sympathie waard is in de politiek. Buiten een tal van andere voorbeelden, is de Poolse kwestie daar om ons er aan te herinneren. In, waarwil dus van alle mogelijke vriendschapsbetuigingen zullen Frankrijk, en Engeland het Zuiden nog niet erkennen en wel om een zeer goede reden, namelijk deze, dat de Noordelijken zoowel nu als vroeger vast besloten zijn om den oorlog aan Frankrijk en Engeland te verklaren, zoo deze mogendheden zich op zulk een uitdrukkelijke wijze tegen hen mogten verklaren. Hoe verzwakt de Amerikaanse republiek ook moge zijn, men weet te goed waartoe de gewonde leeuw in staat is, om zich aan zijn toorn bloot te stellen, vooral op dit oogenblik, nu Frankrijk zoo veel anders, zels om handen heeft, zonder den opstand op Madagaskar nog mede te rekenen; die toch meer verwickelingen te weeg moet brengen. Dan men misschien aan gelooft, het is zelfs niet onmogelijk, dat er troepen naar het eiland zullen gezonden moeten worden. Het Noorden heeft dus voor het oogenblik dank zij de gewichtige gebeurtenissen in Europa en de particuliere moeilijkheden van Frankrijk en Engeland, niets van die beide landen te vrezen. Wanneer het dus waar is, wat men te Washington zegt, dat men het Zuiden zal onderdrukken — ongelukkig wordt dit nu al gedurende een veel te langen tijd gezegd — dan kan het Noorden zich in alle zekerheid tot de laatste slagen voorbereiden.

Terwijl men zich in gissingen verdiept over het Russische antwoord op de drie nota's, duurt de opstand in Polen voort en wordt iedere dag gekenmerkt door wrede daden, dan eens door de Russen, dan weder, men moet het erkennen, door de opstandelingen bedreven. Het Journal des Débats geeft de vrees te kennen, dat Polen niet lang meer het eenige land in Europa zijn zal, dat door beneden insurgenten doorkruist wordt. Volgens de Breslauer Zig, toch vertoonen zich banden, weder spanningen en studentten op verschillende punten in Hongarije, en het Journal des Débats geeft niet onduidelijk te kennen, dat die beweging zeer goed van St. Petersburg kan uitgaan, met het doel, om niet te wreken over de kathedri, door Oostenrijk aan de artikelen geschonken. De gewone praktijk der Russische staatkunde en de staat van opgewondenheid en ontevredenheid, die in Oostelijk Europa heerscht, zetten wat eenige waarschijnlijkheid aan dit vermoeden bij. Een karakteristieke trek in de Poolse beweging is, dat beide partijen elkanders maatregelen navolgen: geheime politie tegen geheime politie, gendarmerie tegen gendarmerie, mobile kolonnes tegen mobile kolonnes, vrijbuiters, terrorismus tegen terrorismus. Na den val van het dictatorschap van de gendarmerie te paard, door Bonaparte gevestigd, den opstand, van veel nut; deze worden de Russen dat nu en gebruiken, het aanvoorders de sloops officieren of zandvlieden, die een feil goed te maken

hadden. Zulk een korps gendarmerie was het, dat de geheime politie in den Breits Radom ontdekte. Volgens de Czas zijn sedert 1 Julij circa 740 grenadiers te Warschau aangekomen, is de citadel onlangs met 7 stukken zwaar geschut versterkt en zijn daarop in de laatste dagen weer 96 gevangenen gebracht.

Er wordt te Parijs veel gesproken over eene administratief schandaal, dat te Neuchâtel (deur de la Seine inf) heeft plaats gehad. Bij gelegenheid van een maaltijd van landbouwkundigen namelijk, wilde de heer Estancelin, een gewezen vertegenwoordiger van 1848, het woord nemen, om een verzoek te stellen. De onderprefect verbaad hem echter om te spreken en toen de heer Estancelin, aan dit verbod niet gehoorzame, vooral omdat hij er de reden van begreep, traden de tamboers van de sappeurs pompiers de zaal binnen en sloegen op bevel van den onderprefect een roffel, om de stem van den redenaar te verdooven. Men verwacht met ongeduld eenige ophelderingen omtrent deze wonderlijke handelwijze.

Tijdingen uit Athene, deelen eenige bijzonderheden mede betreffende den laatsten militair opstand in Griekenland. Daaruit blijkt dat de aftreding des ministers van oorlog Botzaris de aanleiding daartoe gegeven heeft, hoewel de insurrectie eerst een ernstig aanzien kreeg toen de nieuwe minister den commandant der artillerie en nog een bataillonschef afzette. Welke naam de armee, in twee partijen verdeeld en de nationale garde deel aan de beweging, waarvan het einde was, dat er een nieuw ministerie gevormd werd, bestaande uit vier leden van iedere partij. Indien men berigten uit Parijs ontvangen, gelooven mag, dan is de rust overal in Griekenland hersteld. Voor hoe lang? De Deensche Koninklijke familie is zegt men, door deze gebeurtenis zeer getroffen. Men moet dan ook erkennen dat de vooruitzichten voor den jongen koning alles behalve opbeurend zijn. Bij herhaling wordt verzekerd, dat het staatsrecht geen heit van de koning, voor hem, hij weet, hoe hij over een voldoende vrede krijgsmagt zal kunnen beschikken of wel dat de Grieksche armee voor zijne kerst ontbonden zal worden.

Men spreekt te Parijs veel over een nieuw wettelijk van wetgeving op de drukpers in de Fransche kolonien, dat veel vrijzinniger zou zijn dan het systeem, dat in het moederland in werking is. De zaak schijnt wel eenigzins vreemd, maar daar de onaanvaardbaarheid der vrijheid daar ginda, het gouvernement toch altijd iets minder hinderlijk zijn dan hier, zou er wel iets van waar kunnen zijn. Wij zouden dus kunnen hopen eenmaal de vrijheid ook hier te erlangen en wel via Indië!

Blijkende de thans openbaar gemaakte statistiek der criminele rechtspleging heeft de jury in Engeland en Wallis, van 29 Sept. 1861 tot dienzelfden datum in 1862 uitspraak gedaan over 124 moorden, 63 moordaanlagen en 433 gevaarlijke verwondingen. De opgave der criminele procedures loopt van 1850 tot 31 Dec. 1862, gedurende welken tijd 1090 personen voor de assises zijn verschenen, zijnde de 9.1 percent meer dan het vorige jaar, hetwelk reeds 12.7 per cent meer aanwees dan 1860. Men moet hierbij evenwel in het oog houden dat daarin van 1851 tot 1860 eene voortdurende vermindering plaats had, zoodat het cijfer van 1862, in verband beschouwd met de vermeerde bevolking, toen noch onvolden dat van 1857 is gebleven. Het een-

tal inbraken was in Lancashire gedurende het afgelopen jaar met 91 per cent in Mid-Albsex (waar het grootste deel van London begrepen is) met 48.5 per cent toegenomen.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 14den dezer, de Port brik *Bloomer*, van Madera.

UITGEKLAARD.

Den 6den dezer, het Nederlandsch schip *Mary Broughton*, kapt. A. C. King, naar Boston, lading: 285 vaten Melassie 41,431 gall., 172 vaten Suiker 26,090 pond, 50 vaten Cacao 3,890 pond en voor Exportatie: 47 vaten Cacao en 13 vaten Lemmetjes.

VERTROKKEN.

Den 12den dezer, Z. M. Sloomschip *Zoutman*, kapt. luit. ter zee J. Andreë, naar Nederland.

IN LADING NAAR AMSTERDAM.

Het schip *Christine Jacqueline*, kapt. Bosker adres bij H. Degenhard.

Het schip *Anna Lena*, kapt. Visser, adres bij H. Degenhard.

Het schip *Jonge Eduard*, kapt. Sikkens, adres bij J. M. Polak.

Het schip *Suriname*, kapt. Reijntjes, adres bij J. P. Haase jr.

Het schip *Antonia Hendrika Carolina*, kapt. Sijbrandi, adres bij H. C. Levij.

Prijzen van Producten.

Bij inschrijving verkocht:

SUIKER. Den 14den dezer, van plant. St. Barbara, 20 vaten a 8,75 c. al.

Burgelijke Stand.

Op den 14den Augustus 1863, is aantekening gedaan van het voorgenomen huwelijk van:

Leonardus Leonardus en Jacoba Elisabeth van Leeuwantje.

Isaac Isaac Monsanto en Theodora Johanna Georgetina Cordua.

Clarius Veerhuissen en Sesephina Veerhuis.

Isaac Paulus Waak en Cornelia Constantia Waak.

Van den 9den tot den 15den Augustus 1863 zijn alhier ingeschreven als overleden:

Den 9den, Princes Amalia Malm, 1 jaar en maanden.

Idem, Johan Francois Gödeken, 3 maanden.

Idem, Johannus Valentinus Himpert, 40 j.

Den 10den, Jacoba Mathilde Engelhart, 13 j.

Idem, Maria Sophia Hendrica van Dijk, dochter van Jan Harms van Dijk en van Hendrika Hazelhorst, 9 jaren.

Idem, Abraham Mozes Nahart, 34 jaren.

Den 11den, Adriana David Sanches, echtg. van Emanuel Johannis Kammet, 30 jaren.

Idem, Louis Herman Blanchard, 28 jaren.

Idem, Christiaan Hendrik Kruse, zoon van Dellef Kruse en van Jacqueline Goede, 11 j.

Idem, Hendrik Meijster, 34 jaren.

Den 13den, Elisabeth Marianna van de Costa, 101 jaren.

Idem, Helena Mariette Lingta, 23 jaren.

Idem, Josephina Petronella Jeanette van Palm, echtg. van George Johannes Robles de Medina, 20 jaren.

Idem, Angelica Sargue, 77 jaren.

Idem, Johanna Frederika Arland, dochter van Nicolaas Thomas Arland en van Francina Johanna Elisabeth Groente, 3 maanden.

Idem, Constantie Monte, 4 maanden.

Den 14den, Alberfina Geertruida van Leeuwaarde, 17 jaren.

Den 15den, Julius Albert Nieuwdam, 6 md.

Als Leventloos geboren:

Den 12den, het kind van het Vrouwelijk gesl. van Helena Maria (Lijst 1)

Binnenlandsche Berigten.

Ingevolge de bepaling van de 2de alinea van de Publicatie van

5 | 6 Maart 1863 G. B. No. 6, wordt kennis gegeven dat de Staat van verdeeling of repartitie der toegekende tegemoetkoming voor de slaven toebehoord hebbende aan de plantages: Fairfield, L'Esperance en Perou en aan Nicolaas Muntz, opgemaakt door de daarin benoemde Commissarissen op de Griffie van het Geregts Hof ter inzage zijn nedergelegd.

Erfvaren eigenaren of hunne gevolmagtigden alsmede de vorderaars ten deze verzoeken, om in persoon of bij speciale gemagtigden, tot het doen van tegenspraak voor de respectieve Commissarissen te verschijnen, in het lokaal van het Geregts Hof en wel die van de plantaadje Perou en van Nicolaas Muntz op Donderdag 20 Augustus e. k. des voormiddags ten elf ure. die van de plantaadje Fairfield op Zaterdag den 22 Augustus e. k. des voormiddags ten negen ure, en die van de plantage L'Esperance op denzelfden dag des voormiddags ten tien ure.

Ter voldoening aan het voorschrift van Art. 20 der Publicatie van 5 | 6 Maart j. l. (G. B. No. 6), wordt door den ondergeteekende bij deze ter algemeene kennis gebracht dat de Staten van tegemoetkoming, toegekend aan de Eigenaren

- a. van slaven bekend staande ten name van de plantages of gronden: Berlijn, divisie Beneden Cottica. Berthandslust. Bredevoort. Caledonia. La Campagne. Cannawappibo. Groot Chatillon. Concordia, divisie Boven Comme wijne. Ephraïm. Geertruidenberg. Geversvliet. de Goudrijn. Guinische Vriendschap. Hoogland. Houttuin. Jagtlust. L'Inquietude. Johanna Catharina. Johan en Margaretha. Kroonenburg. Lunenburg en Marienburg. Marie Petronella. Groot Marseille. de Morgenster. Nijl en Spijt. Osebo. Pemona. Pophieu. La Prosperite. Resolutie. Twijfelachtig. de Vrede. Zoela. Bellevue. John. Lot Land No. 34. Perséverance. Sarah. Waterloos. Belwaarde. Alliance.

b. van paven slaven voorkomende onder de borderelnummers: No. 844. 2886. 904. 3. 1566. 309. 1804. 900. 623. 802. 874. 980. 11. 2905. 3069. 3050. 1260. 1231. 1178.

1160. 1016. 1029. 2339. 2185. 2004. en 520. gedurende den tijd van veertien dagen, te rekenen van en met den 15 dezer, van des morgens 9 tot des middags 1 ure ter Administratie van Financien ter inzage van een ieder zijn nedergelegd.

Paramaribo, den 14 Augustus 1863. Ingevolge de bepaling van de 2de alinea van art. 33 der publicatie van 5 | 6 Maart 1863 G. B. No. 6, wordt kennis gegeven, dat bij beschikking van den President van het Geregts Hof een Commissaris is benoemd, ten overstaan van wien de verdeeling zal plaats hebben der toegekende tegemoetkoming voor de slaven, toebehoord hebbende: aan den boedel J. A. de Vries. Paramaribo, den 14 Augustus 1863.

Advertentiën.

 GODSDIENSTOEFENING bij de *Evang. Luthersche Gemeente* op **Zondag** den 16den dezer, des morgens ten half negen ure.

 GODSDIENSTOEFENING bij de *Nederlandsche Hervormde Gemeente*, op **Zondag** den 16n. dezer, des avonds ten half zeven ure.

Gouvernements Secretarie. Paramaribo, den 14 Augustus 1863. (10784) Ten verzoeke van DAVID ALBERGA, wordt van zijn voorgenomen vertrek uit de Kolonie aankondiging gedaan. De Gouvernements Secretaris, E. A. VAN ERDEN.

De Administrateur van Financien brengt bij deze ter kennis van belanghebbenden, dat de opening der bus voor de inschrijving op de **Bouw- en Scheepsmaterialen, Plantaadje behoeften en verschillende andere Artikelen**, benodigd voor s'Gouvernements dienst over 1864, die op **DINGSDAG** den 18 Augustus e. k. bepaald was, is uitgesteld en alsnu zal plaats hebben op **DINGSDAG** den 25 Augustus e. k. des voormiddags ten 9 ure. Paramaribo, den 15 Augustus 1863. De Administrateur van Financien, IMMERZEEL.

APOLLO. 50. **Groote REPETITIE**, op **DINGSDAG** den 18 Augustus. De Secretaris, TH. G. SOESMAN.

Jacob Salomons, VENDUMEESTER. zal **DINGSDAG** e. k. des morgens om 9 ure verhoopen: **Ajuin, Aardappelen, Sardines, 1 vat Gerookt Spek, vaten Gepokelde Hammen, kistjes Cognac.** En bij verkoop te stuiten: Een partijje Suikerkalk in potten en een partijje Strohoeden.

ATTENTIE.

De ondergeteekende, met ingevolge zijne vroegere aankondiging alhier op WOENSDAG den 19 Augustus e. k. des morgens om 9 ure, door en ten huize van den Vendumeester J. SALOMONS, doen verkopen:

- 1o. Het HUIS en ERF aan de Gravestraat, met daaraan grenzend ERF tot aan den rijweg naar Tourtonne, N. W. La. A No. 8.
 - 2o. Het HUIS en ERF aan de Gravestraat, N. W. La. A No. 9.
 - 3o. Het HUIS en ERF op den hoek van de Grave- en Watermolenstraten, N. W. La. A No. 39.
 - 4o. Het KOOPMANSHUIS en ERF gelegen bij de Watermolenstraat, N. W. La. A No. 212.
 - 5o. Het HUIS en ERF aan de Wagewegstraat, N. W. La. B No. 102.
 - 6o. Het HUIS en ERF aan de Wagewegstraat, La. B No. 101.
 - 7o. De HUIZEN en ERVEN aan de Princesstraat, N. W. La. E No. 260 en 261.
 - 8o. De HUIZEN en ERVEN, aan de Steenbakkersgracht, La. D No. 463.
 - 9o. Den buitengrund **De Goede Kamer** en **de Pijp** gelegen aan de hoofdweg van **Saramacca** en pad van **Wanica**, met al deszelfs **vegen** verder, **ap** en **dependentien**.
 - 10o. Den buitengrund **Nieuw** en **Compagnons**, gelegen aan het pad van **Wanica**, met al deszelfs **vegen** en **wender** **ap** en **dependentien**.
- GOLD, ZILVER, en KOPERWERK, MEUBELN, enz. worden behalve de bovengeschiede, tegen zeer lage prijzen te realiseren, mits **CONTANT**.
- E. HINTO & Co.**
- Paramaribo den 8 Augustus 1865.
- E. S. P. DERICKS** privé ex. hq.

Te Koop.

Een of meer deelen van het **ERF** aan de **Mittelen straat** La. C No. 14 - de verdeeling derzelve te zien volgens de palen. - Informatie hieromtrent ter dezer drukkerij.

Verloren!

langs de Joden Breedestraat en Waterkant, een Gouden HALSKETTING. Die dezelve vindt en terug bezorgt zal wel beloond worden. Adres ter dezer Drukkerij.

SERINAANSCHER WINKEL!

Onthoort in bovengeschild magazijn te Paramaribo, aan de Kerkstraat, en van de firma **MANUFACTUREREN KAMMEREYN, enz. enz.** zeer geschikt en in tijds voor de Feestdagen. Wij twijfelen geen in of hierop zal men te geverdig worden, vooral daar de ondergeteekende voorwerpen zijn, altijd de Goederen tegen zeer billijke prijzen te realiseren, mits **CONTANT**.

F. HINTO & Co.

JOHN FRENCH

heeft de eer zijne begunstigers kennis te geven, dat hij zijn WINKEL verplaatst heeft naar de Korte Kerkstraat tegenover de firma LUGARD & Co. en dat hij uit Demerarij ontvangen heeft een keurig assortiment

Modewaren

dat hij tegen zeer lage prijzen **à CONTANT** verkrijgbaar stelt.

Mev. FRENCH heeft de eer tevens mede te deelen dat zij een **WODEMAAKSTER WINKEL** heeft geopend, waar alle ordes en bestellingen prompt zullen aangekonden worden.

Aangebragt per de Engelsche schoener-brik **Bianca** en verkrigbaar bij

Gebrs. SOESMAN:

Uijen, Knoflook, Aardappelen in vaten en mandjes, Vermicellie, vaten Albacori, BOONEN, Waterkruiken en Kanzen, **SCHOENEN, LAARZEN, Wijn-kurken, Speerrijen, Kunstbloemen en STACHOEDEN,**

RAMSAY HILL & Co, Georgetown - Demerarij.

Invoerders van Galanterien en andere **Slukgoederen**.

in **Entrepot**, welke met zorg en expressielijk voor de Surinaamsche markt worden uitgezocht en gesorterd in kleine pakken, met het doel om aan de behoeften zoo van kleinhandelaars als van koopers op ruimere schaal te voldoen.

Er worden matige prijzen berekend.

Ontvangten

per de Portugesche schoener

te bekomen bij

R. ROBLES:

Extra Uijen, Aardappelen, ZALM en MAKREEL in vaten, Italiaansche Strochoeden, naar den laatste smaak, **SCHOENEN** en meer andere **Goederen.**

per de Portugesche schoener

te bekomen bij

R. ROBLES:

Extra Uijen, Aardappelen, ZALM en MAKREEL in vaten, Italiaansche Strochoeden, naar den laatste smaak, **SCHOENEN** en meer andere **Goederen.**

D. Baäza

heeft ontvangen en ontpakt de volgende **GOEDEREN**:

per de Onward, welke hij tegen zeer billijke prijzen **à CONTANT** te koop aanbiedt:

- 25 manden **WITTE OLIJ,**
- 25 **Limonade Gaseuse.**
- 13 Kistjes **ROZIJNEN**
- 30 **Kruchten op Sap**
- 60 **zakken RIJST**
- 17 **vatjes Brandewijn,**
- 100 **Kistjes Beste Cognac,**
- 14 **Likoenen**
- 13 **VERMOUTH,**
- 25 **CHAMPAGNE,**
- 40 **manden ANISETTE**
- 1 **mandje CONFETTEN**

Ontvangten

per de Portugesche Brigant **Bloemer** en **à CONTANT** verkrigbaar bij

J. GANS:

Extra

Aardappelen,

per vat, mand en per pond. Versche **OLIJEN** per pond **à /**, Gezouten Portug **ZALM** of zogenoemde Graauw Murg in vaten en per pond, **BOONEN** per vat en per pond **à 20 cts**, Portug, **Water Koelkruiken, Bier** en **WITTE KURKEN, Schoenen, Pantoffels en Heeren HOEVEN** met en zonder Volles, **en veel meer andere kleinigheden.**

Witte RIJST

in balen, Verkrigbaar bij **W. J. KENSWIL**

Verkrigbaar bij J. V. BOUGUINON:

Groote Koffij en Kakao Zakken, 10. **Wit. Franssch Touw** en **RIJST,** Versch **Keermeeel, JENEVER,**

Oprechte BERGER Letterpress, Reprint, Machine en Zorte OLIJ, Zilver WITLÓDDE, kistjes **à 25 pond,**

Lijn Olie,

Comp. KAARSEN,

Bun. PLATLOOD, etc., etc.

De Zalf en Pillen van Halleswy.

Middelen om kinderpalen te verkrigen.

Personen, die onderhevig zijn aan ongemakkelijke prijsvertering, en al degenen die lijden aan congestie of ongesteldheid van een of ander orgaan, kunnen van hunc uitmakten bekrigt worden door het standvastige gebruik van deze twee, achtenwaardige middelen. De zalf dringt door tot aan de aangedane plaats onverschillig of dezelve dicht bij of ver van de huid af is. De beide geneesmiddelen te zamen gebruikt wordende, zijn byzonder geschikt om kinderpalen, die den zuiverenden binnop des hieids bekrimeren, te ruimen. De zalf moet zo veel mogelijk over het ontstede orgaan gewreven worden, en zal daarbij heegensand geen pijn veroorzaken, door zulk eenen kuur zal de bloedsomloop hersteld en de gezondheid herkrigen worden.

Deze Zalf en Pillen zijn alhier verkrigbaar, gesteld bij **A. B. VRIES** aan de **Schouwboordstraat** te **Paramaribo**.

Gecruut bij **A. L. G. DE RANDAMIE**

Maatschappij Tot Ouderling Voordeel.

Algemeene Vergadering en Verslag op HEDEN des voormiddags **el** uren, in het Huis La. E No. 181 in de **Groote Duijnsstraat.**

De Secretaris,

C. DONPIC.

Kopie en Ceder Planken,

Bruihart Platen,

HOUT, worden te koop aangeboden aan den Winkelen van **J. COMPERTS**.